

156* Tres alias titulos item falsos

L. Aureli L. l. Porphyrioni Gud. 316, 1;
Mur. 1051, 4
Philliae Victorinae Ligorius Ferr. p. 30
P. Ollius P. f. Vetur. Scaeva Frizzi 1, 243

Ligorius refert quidem inter Ferrarienses, sed primum collocat Interamnae Nahartium, secundum et tertium Romae. Qui exscripserunt Ligorianam Anonymus a. 1626 adhibitus a Frizzio et maxime Baruffaldius addiderunt suo errore vel nova fraude locorum indicationes pertinentes ad Ferrariam.

157* Cumachio trovato nel far il ponte che conduce alla chiesa di S. Maria della Rosa LIG.

sentiae | c. fil. uettiae | test. p. i. p. ter |

Ligorius ms. Taur. 6.

Fortasse genuina, sed corrupta.

158* tavola di marmo bianco, Cumachii in casa di M. Baptista Facciolini LIG.

T·AELIO·T·F·CLAVD·SEVERO
VIX·ANN·LIX·M·III·
AELIA·SABINA·VXORI·S·P·C

Ligorius ms. Taur. 6.

Si genuina est, in fine legendum VXOR·D·S·P·C.

159* Cumachii.

D · M
M · AVREL
CANDIDIA^N

Lig. ms. Taur. 6.

Fortasse genuina.

160* Cumachii.

t. hirtius t. f. prisc.

Ligorius ms. Taur. 6. Ficta sine dubio propter tegulas Pansianas a Ligorio in eodem capite allatas.

161* Sabinae August. titulum Ostiensem Grut. 252, 6 Ligorius ms. Taur. 6 rettulit ad Comacchium.

162* Ferrariae apud ducem Alfonsum extat tabula marmorea grandis, ubi togatus senex sacrificat ad aram tripedem cum patera, stans ante simulacrum Spei, forma virginis stolatae, quae sinistram manus suspensae digitorum duorum extremorum articulis stolae sua laciniam progrediviendo libat et nonnihil attollit: dextra elata floris caliculum tanquam fructus nascitur spem quandam ostendit. Additur haec epigraphe PIGH.

gen. genialis spei helpidis

Pighius Herc. p. 363 (inde Grut. 102, 2) ait se vidisse inter alia marmorea aeneaque musei Ferrariensis monumenta comparata a Pyrrho Ligorio et Antonio Mosto. Quapropter haec tabula certe non est origine Ferrariensis; utrum sincera sit an in marmore ficta, non definio.

163* Ferrariae apud ducem Alfonsum in basi simulacri Bacchici.

libero aug. signum | sileni et satyri | m. ulpius onesiphorus et | appuleia d. d. marcella

Pighius Herc. p. 353 (inde Lipsius 35, 3; Grut. 66, 6; Orelli 1482) qui vidit. Orellius damnavit, defendit Henzenus; equidem non satis confido iis quae ita proferuntur ex museo saec. XVI, quamquam certa fraudis argumenta deficiunt. Ferrariensis omnino non est, sed potius, si vera est, urbana.

164* Ferrariae.

carpus | socior. vicens | sibi et heracleae | fratri fecit

Don. 9, 25 (inde Mur. 623, 1; Orelli 3339) cui dedit Io. Franc. Angelonius. Auctorum Ferrariensium cum rettulerit nullus neque Angelonius ad Ferrariam pertinere videatur, in loco videtur erratum esse.

165* Ferrariae. — In loco vereor ne error insit.

c. pomponius c. f. misertus | pomponiae rubae uxori

Malvasia 353 (inde Mur. 1391, 2).

168* Quartisanae in aedibus comitum de Mirolis ad stabulum pro limine ostii BARUFF. (monum.)

Gran tavola di marmo, che Alfonso I duce di Ferrara fece levare dal Vaccolino [luogo soggetto alla terra di Codigoro FRIZZI] e portare a Ferrara; ma il trasporto cadde, mentre morì, e il marmo si arenò in un villaggio detto Quartesano, ove sino a nostri giorni è giaciuto ignoto BONAVERI (c. 1697); citat ideo ut locum, quo olim steterat, silvam Eligiam Silvano sacram fuisse ostendat. In villa Quartisanae spectabatur in aedibus comitum Miroli ad stabuli portam, sed aetate nostra a Germanis militibus Ferrariensem agrum invadentibus fracta eiusdemque fragmenta in Germaniam translata BORSETTI. Quartesanae olim, a. 1707 a quodam Caesarei exercitus tribuno inde avecta BARUFF. apud Mur.

SILVANO · SANCTO
PATRI · ET · CVSTODI
PECVDIFERO · LACTIFERO
GLANDIFERO · POMIFERO
5 CANABIFERO · LINIFERO
Q·ZOSIMVS · Q·L·TERTVLL
GRAMATICVS
L·SERGIVS · L·L·CIPARISS
MENSOR
10 C·PETILIUS · C·L·STRABO
CELATOR
C·RVFFVS · C·L·CHARITO
MVSICVS
F · F · EX · VOTO

Baruffaldius mon. f. 2 et apud Mur. 70, 6, a quo videntur pendere reliqui: Bonaveri Comacchio p. 96; Scalabrinii inser. n. 82, qui minime vidit; Borsetti hist. gym. (1735) 1, 5 auctorem laudans Io. Ant. Scalabrinium, qui transsumpserit antequam auferretur; Frizzi 1, 238 ex Bonaverio et Borsetti; Orell. 2614.

Recte damnavit Orellius, cum praesertim testimonia omnia ita comparata sint, ut ad Baruffaldium aut redeant aut facile redire possint. Muratorius de tituli veritate dubitans cum de eo interrogasset Baruffaldium, is eum de eo dubitare vetuit; 'non semel sibi spectatum marmor agnatumque germanae antiquitatis fetum; etiam Philippum a Turre secum accessisse ad illud contemplandum eique suffragium suum addidisse'. At idem nebulo cum deinde Borsettius titulum edidisset, nescio utrum invidia motus an timore in supplementis ad Borsettium 1, 11 sub persona Iac. Guarinii ipse contra dixit et sibi nonnullisque eximiis antiquariis titulum maxime suspectum esse contendit propter verba non notis scripta scilicet et canabiferi vocabulum. Varia lectio vix ulla est. — 5 CANNABIFERO Bors. Mur. — 6 Q·F Bonav. — 7 GRAMMATICO Bors. Mur., GRAMMATICVS Scalabr. — 11 CAELATOR Bors. Mur. — 12 RVFVS Mur. — 14 EX·VOTO·F·F Bors. Mur.

l. asinius p. f. celer

Mur. 1637, 12 profert 'ex schedis Nic. Pacediani', in cuius libro scripto non extat. Donec verus auctor innotescat, placuit referre inter incertas.

167* trovato in Bisignano BARUFF. Debuit itaque collocari inter Histrica; sed magis placuit edere cum Baruffaldianis reliquis.

l. brutius
callidius cupito
iou flag. d. d.

Nic. Baruffaldi misit Camillo Silvestri Ferraria 2 Iun. 1717, auctorem laudans Sebastianum Pauli.

Similem lusum cum interpretatione adscripta repperi in scheda musei Vindobonensis exceptum, ut aiunt, ex gemma servata Bethleni in Dacia apud comitem Bethlen:

ego sum
flag. iouis
c(contra) peru(eros)
nazar